

Titlu original (eng.): The man in command

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
MAYNARD, JANICE

Între două femei / Janice Maynard

Traducător: Nicoleta Neagoe

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-282-4

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

821.111. 31=135.1

Colecția „EL și EA“

JANICE MAYNARD

Între două femei

Traducerea și adaptarea în limba română de:

NICOLETA NEAGOE

Editura și Tipografia
ALCRIS

"EL și EA"

1057	Brooke Hastings	-Atracția mării
1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeita cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănille trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airle	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului
1083	Deborah York	-O viață împlinită
1084	Norma Daniels	-Prețul datoriei

Capitolul 1

Darcy Benton se întreabă dacă nu cumva trebuie să treacă pe la spital pentru o consultație. Era cu nervii la pământ. Picioarele sale erau ca niște sloiuri de gheață, iar mâinile îi transpirau de parcă se aflau în toiul verii, nu în decembrie. Inima îi bătea nebunește, își simțea fruntea fierbinte. Deschise geanta și scoase din ea un șervețel. Trăgând nădejde că acela care îi provocase acest șoc era cu adevărat cufundat în lectura CV-ului său, își șterse pe ascuns palmele. Avea ochii ațintiți asupra bărbatului puternic din fața ei de care nu o despărțea decât biroul de mahon. Chase Whitaker era proprietarul firmei Sunbelt Oil Producers, una din multele companii independente de energie din San Antonio. Privirea acestuia era fixată asupra hârtiei pe care o ținea în mâini.

Chase! îi repetă numele în gând pentru a vedea cum sună. Îi plăcea. Era neobișnuit și i se potrivea.

Fiindu-i când rece, când cald, Darcy îi examinează trăsăturile la fel de concentrată pe cât era el de absorbit în citirea CV-ului. Avea un

Respect pentru oameni și cărți

chip care ar fi putut oricând concura cu succes pe eroii de cinema care frâng inimi. Ochii de un albastru închis aveau ceva ademenitor în ei. Părul negru ca smoala și des îi dădea ghes să își treacă mâinile prin el. Cât despre gură, chiar nu mai era nimic de spus. Darcy nu găsea cuvintele potrivite pentru a descrie ce sentimente trezeau în ea buzele groase, frumos cizelate. Scoase un alt oftat. De-abia perceptibil, sunetul îl făcu pe bărbat să se foiască. O privi scurt, după care se întoarse la citirea CV-ului.

Darcy simți cum pielea de sub bluza ei albă ia foc. Își șterse din nou fruntea, surprinsă că șervețelul e atât de ud. Se încruntă și examinează bucata mototolită pe care o ținea în mână. Făcu ochii mari când observă că din ghemotocul de hârtie se scurge cerneală albastră. Îngrozită, își privi degetele pătate de cerneală. Dacă vreunul dintre cei trei frați ai ei ar fi fost în aceeași cameră, l-ar fi acuzat că îi joacă o farsă. Numai că nu se putea învinovăți decât pe ea însăși. Își cumpăraseră un stilou cu rezervă, iar aceasta se spărsese, astfel încât cerneala se prelinsese printre obiectele din geantă. O geantă scumpă, pentru că își dorise cu ardoare să facă impresie.

Resemnată, se uită prin cameră după un pachet cu șervețele. Ochii îi poposiră chiar și sub micul pom de Crăciun pus pe măsuta de sticlă. Fără niciun folos, din păcate. Într-un gest disperat, își trecu palmele, cu mișcări ascendente și descendente, peste fusta de un albastru închis pe care o purta.

După ce rosti o rugăciune în gând, își privi din nou mâinile. Pata fusese înlocuită cu dungă. Grozav! Perfect! Efortul ei fusese zadarnic. Petele de cerneală nu dispăruseră. Strânse pumnii în

încercarea de a le ascunde.

De ce i se întâmpla asta tocmai acum, când își dorea atât de mult să îl impresioneze pe Chase Whitaker? Nu doar că voia să obțină postul, dar bărbatul din fața ei o tulbura într-un fel necunoscut până atunci. Mâinile o făceau să se gândească la cele ale unui pianist. Bronzul pielii contrasta cu albul imaculat al cămășii. Dar ce îi plăcea cel mai mult la mâinile lui era faptul că nu purta verighetă.

"Adună-te, Darcy Benton!" îi spuse o voce lăuntrică. "Ai venit aici pentru a obține un loc de muncă, nu pentru o întâlnire romantică." Trebuia să pună limite acestei imaginații debordante.

Se rugă în gând să primească postul de contabil pe care-l râvnea. Și nu doar pentru că trebuia să înceapă achitarea sumelor împrumutate pentru studii. Își dorea acest post mai mult decât orice pe lume.

Fără să vrea, scoase un alt oftat. Chase ridică ochii și îi aruncă o privire aspră și pătrunzătoare. Se încruntă. Oare putea să îi citească gândurile? Fără să vrea, roși. Mâna lui și ochii de amant o fermecaseră.

Confuză, schimbă poziția picioarelor și atinse întâmplător geanta.

- Îmi pare rău, îngăimă ea, dându-și dezgustată ochii peste cap.

Putea fi mai stângace de-atât? Când intrase în birou, nu mai fusese nevoită să privească în sus, așa cum se întâmpla de obicei. Încântată, constatare că este cu doar câțiva centimetri mai înaltă decât ea.

Bărbatul căută în buzunarul de la spate și scoase o batistă albă

de în pe care i-o întinse.

- Poftim! Ți-ar putea fi de folos.

Luată prin surprindere, se încruntă. Își șterse fruntea din nou, iar batista deveni albastră. Nici nu voia să se gândească la priveliștea jalnică pe care o oferea. Returnă batista pe care Chase o împături cu grijă și o puse pe birou.

- Mulțumesc, domnule Whitaker, răspunse ea ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Vocea îi era vioaie și rece. Nu își permitea să adauge o notă de căldură în ea, de teamă să nu o copleșească emoțiile.

De fiecare dată când îl privea, se simțea ciudat. Zăpăcită, înțelese într-un târziu că i se adresează, dar nu prinse decât sfârșitul frazei.

- Îți dăm o șansă. Ne doream pe cineva cu experiență, dar te acceptăm, deși evităm să angajăm pe cei de-abia ieșiți de pe băncile facultății. Prestația ta a fost excelentă. În plus, pari o tânără matură și serioasă.

O măsură din priviri, de la părul strâns în coadă, ochelarii cu rame pătrate până la costumul albastru închis, bluza de un alb imaculat și cravata de aceeași culoare cu costumul.

În cartea despre succesul profesional al femeilor pe care o citise, era scris că aceasta este ținuta pe care o poartă femeile de carieră. Își golise cardul pentru a se metamorfoza dintr-o fată băiețoasă, jucătoare de baschet, într-o uimitoare divă corporatistă. Poate ar fi trebuit să verifice și anul apariției cărții. În felul acesta ar fi știut dacă e în pas cu vremurile sau deja demodată.

După ce își dresе vocea, Chase adăugă:

- Se vede că ești o fată sensibilă și practică.

Matură? Serioasă? Sensibilă? Practică?

De ce nu spunea pur și simplu că nu avea nuri, că era atât de lipsită de atractivitate încât un bărbat s-ar fi exilat pe o insulă pustie doar pentru a scăpa de ea. Fierbea, insultată de vorbele lui. Oare de ce nu putea fi și ea, măcar de data asta, incredibil de apetisantă sau complet irezistibilă? De ce nu se simțea atras de ea?

Când îi oferi postul de contabil pentru care își depusese candidatura, Darcy îi mulțumi cu răceală. Știa că se comportă prosteste, ca o adolescentă care simte primii fiori ai dragostei, dar nu se putea abține. Nu prea experimentase această senzație, așa că nu avea cum să devină blazată. Încercă să găsească o oarecare satisfacție în faptul că obținuse primul ei loc de muncă, dar era mai degrabă deprimată decât fericită. Chiar dacă ar fi reușit să îi atragă atenția lui Chase, tot nu ar fi avut nicio șansă.

Chiar dacă nu cunoscuse mulți reprezentanți ai sexului opus, Darcy identifică în el genul acela de bărbat care frânge inimile. Această calitate era adânc impregnată în el. Făcea parte din altă lume, din altă ligă: de la ochii de amant până la buzele seducătoare.

- Bine ai venit la Sunbelt Oil, zise el întinzându-i mâna.

Cu inima bătându-i nebunește, Darcy se ridică și făcu un pas spre el. Uitase de diplomatul cu care venise.

- Ei bine, se pare că el nu a uitat, reflectă ea când se împiedică de buclușul obiect.

Se dezechilibra și în încercarea de a amortiza șocul căderii se

aplecă înainte. Angajatorul o prinse de mână și o ajută să revină la poziția normală.

- Încă o dată, bun venit la Sunbelt, zise el tot numai zâmbete.

- Mulțumesc, domnule Whitaker.

Atingerea lui era peste așteptările lui Darcy. Palma fierbinte îi încălzi ca prin farmec mâna rece. Tânăra înțelese atunci definiția cuvîntului dorință. Pulsul îi bătea în locuri în care n-ar fi trebuit să se audă. Revelația aceasta o făcu să își retragă brusc mâna. Ar muri dacă s-ar trăda în vreun fel. Știa că Chase Whitaker nu găsea nimic atrăgător la ea. De ce trebuia să fie fata băiețoasă care eclipsa practic orice băiat din Texas?

Îngăimă câteva cuvinte prin care își exprima încântarea de a face parte din compania lui. Când Chase îi atinse ușor brațul, se simți pierdută. O conduse până la ușă. Bună decizie, având în vedere cum îi vâjâia capul. Ajunse cu chiu cu vai în parcare, se așează pe scaunul din fața volanului și privi spre clădirea de birouri, întrebându-se unde era fereastra lui.

- Ce voi face? se întrebă ea.

Să lucreze pentru Chase Whitaker, care o privea ca pe o piesă de mobilier recent achiziționată, va fi aproape imposibil.

Oricât de nebunesc părea, Darcy își dădu seama că se îndrăgostise la prima vedere de chipeșul ei șef.

- Darcy, spuse în șoaptă Janet de la celălalt birou, de ce nu îl inviți pe Chase la petrecerea de Crăciun?

Darcy o ignoră pe cea mai bună prietenă a ei, care ținea parcă morțiș să o irite astăzi.

- Nu te aud. Nu te aud, zise ea în timp ce fredona Jingle Bells.

Cu promptitudine, Janet îi puse pe birou vraful cu rapoarte de cheltuieli.

- Ei bine, dacă nu ai mai cânta colinde, m-ai auzi! spuse Janet.

Darcy zâmbi îngăduitoare și continuă să strângă în teancuri exemplare ale declarațiilor fiscale anuale. Se părea că Janet nu se împăcase cu gândul refuzului de duminică.

- Ești culmea ! exclamă Janet. De doi ani suspini după acel bărbat. A sosit timpul să acționezi.

Darcy ar fi vrut să riposteze ceva de genul: "Ca de exemplu?" În schimb, îl căută din priviri pe cel care era subiectul conversației lor.

Chase Whitaker stătea în pragul ușii. Fusese plecat la New York timp de două săptămâni și nu putea spune că nu îi simțise lipsa.

- Du-te la el și întinde-i un teanc cu hârtii, o îndemnă Janet.

Rapoartele financiare aterizară din mâinile lui Darcy pe covorul bej.

- Janet! Vezi ce-ai făcut? exclamă ea în timp ce se apleca să adune hârtiile de pe jos.

Prietena ei nu era prea subtilă, având în vedere că nici măcar nu își ascunse zâmbetul când o văzu roșind.

Darcy și-ar fi dorit să nege până în pânzele albe că este

Revenirea pentru omenii și cărți

îndrăgostită de Chase, așa cum o acuzase Janet. Făcu exact contrariul, adică îi mărturisi taina ei. Află în acest fel că Janet îl cunoștea pe Chase de o veșnicie, că erau prieteni la cataramă încă de pe vremea când serveau în Air Force. Părea hotărâtă să o arunce pe Darcy în brațele lui. Din păcate, pe măsură ce timpul se scurgea, prietena ei era tot mai lipsită de tact în sugestiile pe care le făcea.

- Te-aș ajuta, dar acești pantaloni de piele se îndoaie cam greu, zise Janet.

- Poate dacă ai purta un număr mai mare, s-ar îndoi, ripostă Darcy în timp ce strângea paginile.

- Cred că ai dreptate, chicoti Janet, dar nu mi-ar mai sta la fel de bine.

Fără să vrea, Darcy râse.

- Trebuie să admit că arăți super îmbrăcată așa. Pun prinsoare că nu îți va fi greu să găsești pe cineva care să te consoleze după ultima deziluzie amoroasă avută.

- Am făcut-o deja! ripostă supărată Janet. Kevin G. O'Donnell îl cheamă. G-ul este pentru "grozav". Dar nu schimba subiectul. Vorbeam despre tine și de perechea ta la petrecerea de Crăciun. Cred că ar trebui să-l întreb pe Chase. Știu că nu are parteneră.

Rapoartele financiare zburară din nou. Darcy se văicări.

- Ce-ar fi să taci?

- Îmi amintesc cum erai prima dată când am venit aici. Tot ce atingeai cădea pe jos. Apoi mi-am dat seama că nu se întâmplă decât atunci când Chase este prin preajmă.

- Te rog să îți păstrezi părerile pentru tine. Dacă nu vrei să mă

ajută, întoarce-te la birou, o repezi Darcy.

- Nu fi rea!

- Vorbește măcar mai încet! zise Darcy, privind în jur la colegii ei cufundați în muncă.

Ar fi spus mai multe, dar se opri când îl văzu pe Chase apropiindu-se.

- Te pot ajuta? întrebă el amabil, îngenunchind lângă Darcy.

- Salut, Chase! Cum merge treaba? începă Janet, toată un zâmbet. Despre tine vorbeam.

Darcy o privi îngrozită. Spera că Janet nu va...

- O, da? întrebă absent Chase.

Tânăra îl privi când se aplecă să ia de pe jos o pagină rătăcită și observă că avea un trup bine format.

- Vorbeam despre petrecerea de Crăciun de vineri. O așteptăm cu nerăbdare.

Darcy îi aruncă o privire cu subînțeles prietenei sale, sperând că va fi mai discretă. Janet prinse ideea și clipi. Din păcate, nu se opri.

- Eu și Darcy ne întrebam cu cine vei veni la petrecerea de Crăciun.

Darcy se cutremură și o privi cu dușmănie. Janet ar trebui încuiată într-o cămară. Ar merita-o!

Chase râse.

- Nu m-am hotărât. Vrei să mă inviți? Să-ți fiu partener, sau în calitate de prieten?

Jane chicoti și îl lovi peste picior.

- În niciun caz! Să mă dichisesc pentru un tip cu care, de fapt,

nu mă întâlnesc?

- Înseamnă că sunt în siguranță, glumi Chase.

Darcy asculta cu atenție schimbul de replici. Și-ar fi dorit să aibă măcar un pic din nonșalanța lor. Văzându-i cum râd și glumesc, se întrebă de ce nu se poate comporta ca Janet. Numai că de fiecare dată când se afla în preajma lui Chase i se tăia respirația, de-abia putea gândi.

Cu un oftat trist, strânse teancul de hârtii la piept și se prăbuși pe un scaun.

- Cum rămâne cu tine? o întrebă Chase.

Darcy ridică brusc capul.

- Cu mine?

Supărată, se uită la el de parcă i-ar fi cerut să spună pe de rost tabelul lui Mendelev.

- Cu cine vii la petrecere? întrebă el.

Nu venise la petrecerile de Crăciun în ultimii doi ani, așa că nu va face o excepție anul acesta. Îi rămăsese totuși puțină mândrie. Nu voia să declare că nu are un partener, dar nici să mintă nu putea. Se mărgini să ridice din umeri. Să înțeleagă ce pofteste!

- O, nici Darcy nu a decis încă, zise dintr-o dată Janet.

- Ei bine, trebuie să te hotărăști. E luni, îi reaminti Chase ridicându-se.

- O, Darcy a avut și are mulți admiratori, comentă într-o doară Janet.

- Da? se miră Chase, privind-o cu atenție pe Darcy. Grăbește-te, zise el zâmbind, ia o decizie. Măcar un bărbat să fie fericit!

Darcy nici măcar nu îndrăzni să-i arunce o privire, cu atât mai puțin să-i răspundă. Îi venea să o ucidă pe Janet.

- Ești genul de fată care frânge inimile, o tachină el și plecă fredonând Jingle Bells.

Imediat ce ieși, Darcy trânti teancul de hârtii pe birou și o privi pe Janet. Prietena ei nu părea deloc îngrijorată. Dădu ușor din cap, de parcă ar fi văzut o stafie.

- Da. Fata care frânge inimi, repetă ea rar.

- Cum ai putut, Janet? Știe că este o minciună. Toții colegii știu că bătrâna și inspida Darcy nu a avut un iubit în întreaga ei viață. Iar bărbații nu stau la coadă în fața balconului pentru a-i cânta serenade. Am avut încredere în tine, zise ea agitată. Cum ai putut să îmi faci una ca asta?

Janet tăcea mălc.

- Janet! insistă Darcy.

- Mai încet, zise cineva care trecea pe acolo. Cu o conexiune atât de proastă, de-abia aud.

- Ce fel de prietenă ești, Janet Wu?

- Cea mai bună prietenă, Darcy Benton, zise încântată Janet. Lăsând gluma la o parte, chiar ești îndrăgostită de Chase?

Surprinsă de întrebarea directă a lui Janet și de tonul serios, Darcy deveni mai calmă. Nu de puține ori se gândise la această pasiune bruscă, neașteptată.

- M-am simțit foarte atrasă de el din clipa când l-am văzut, zise ea alegându-și cu grijă cuvintele. Poate că într-adevăr a fost dragoste la prima vedere. Probabil că timpul ar fi șters acest sentiment neașteptat dacă n-aș fi observat că muncește pe brânci